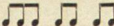

(хроматически) as¹-des⁴, държи се при свиренето като кларинета, и има мекъ тонъ.

Чакона, ит. ciacopa (гл. Шакона).

Чамче — народен български танцъ, въ бавенъ $\frac{7}{4}$ или $\frac{7}{8}$ тактъ, съ три осминки въ началото:

Ч-то и Елбасанчето сж характерни танци на македонскитъ българи.

Чардашъ, унг. szardas — унгарски националенъ танцъ, въ бързъ $\frac{2}{4}$ или $\frac{3}{4}$ тактъ, който се предхожда отъ една бавна частъ, съ тжженъ характеръ. Името си носи отъ szarda или szarda=кръчма, дето се е танцувалъ, и още танцува.

Чарлстонъ, charleston — модеренъ салоненъ танцъ, пренесенъ отъ Америка, и носящъ името на града съ сжщото име въ Американскитъ съединени щати. Ч. е една разновидностъ на фокстрота, въ по бавно темпо отъ него, и се нотира въ

двувремененъ $\frac{2}{4}$ или тактъ.

Първитъ създатели на Ч. сж американскитъ, негърски компонисти, Джими Джансонъ и Сесилъ Мякъ. Следъ като бѣ станалъ вече моденъ танцъ, презъ 1926 Ч. влѣзе и въ художествената музика.

Чезари, Гаetano — Cesari, Gaetano — значителенъ италиански музикаленъ изследвателъ и критикъ, род. 24 юни 1870 въ Кремона, училъ въ Миланската консерватория въ Музикалната академия (Мотлъ), и въ университета при Кройеръ и Зандбергеръ въ Мюнхенъ, отъ 1917 е библиотекаръ на Миланската консерватория, и критикъ на „Кориера дела Сера“. Писалъ: „Началото на мадригала въ XVI в.“ (1908), „Джорджо Джулини музикантъ“ (1916), „Орфей на Клаудио Монтеверди“ (1910), „Музика и музиканти въ двореца Сфорцаески“ (1922) и др. Издалъ е, 1913, Вердиевата Copialettere (заедно съ А. Луцио).

Чейдуикъ, Джорджъ Хуайтфилдъ — Chadwick, George Whitefield — значителенъ американски компонистъ, род. 13 ноем. 1854 въ Льовелъ (Масачузетцъ), училъ въ Бостонъ при Е. Тайеръ, Д. Бъкъ и С. Емери, както и въ Лайпцигската консерватория — при Райнеке, Ядасонъ и Рихтеръ; органистъ на „Св.

Иванъ“ въ Бостонъ, и учителъ въ Новоанглийската консерватория, по-късно, 1897 — неинъ директоръ, и такъвъ на музикалнитъ училища въ Спрингфилдъ и Ворчестъръ. Творби: 3 симфонии, 7 увертюри, симфонична поема „Клеопатра“, симфонична фантазия „Афродита“, симфонична сюита, симфониета, 3 симфонични скици и една „Серенада“ за оркестъръ, 5 струнни квартета, „Последното пжтуване на Викинга“, „Пилигримътъ“, „Милата Розабела“, „Издъхването на Феника“, „Нимфата Лили“, „Ода на посвещението“, „Ecce jam noctis“ (за Колумбийския университетъ) и „Колумбийска ода“ — за соли, хоръ и оркестъръ; балади „Агадое“ и „Логинваръ“, комическата опера „Табаско“, музикална драма „Юдитъ“, оперета „Тихиятъ кътъ“, музика къмъ пиесата „За всѣка жена“, хорове, соли за органъ и пиано, и др., както и единъ „Наржчникъ по хармония“.

Челански, Лудвигъ — Celansky, Ludwik — значителенъ чешки диригентъ и компонистъ, роденъ 17 юли 1870 въ Немъ бродъ, умрѣлъ 1931, основателъ на Пражката филхармония, дирижиралъ въ Прага, Парижъ и др., компониралъ: 1 симфония, симфоническа трилогия „Адамъ, Ной и Мойсей“, „Химнъ на слънцето“, нѣколко мелодрами, пѣсни и др. Ч. има постоянното си мѣстожителство въ Прага.

Челеста — инструментъ, изнамяренъ отъ А. Мюстелъ 1886, съ клавиатура, който, вмѣсто корди — има стоманени пластинки — съ механизъмъ на чукчета. Обемътъ е 5 октави, нотира се с—с⁴, а звучи една октава по-високо. Тембърътъ е приличенъ на тоя на стъклената трубочка и звънчѣтъ.

Челестино, Елиджо — Celestino, Eligio — виолонистъ и компонистъ, род. 1739 въ Римъ, умр. 14 ян. 1811 въ Лудвигслустъ, концертиралъ като солистъ, и билъ херцогски мекленбургски концертмайсторъ въ Лудвигслустъ, писалъ цигулкови соло-сонати, и дуети за цигулка и виолончелъ.

Чело, ит. cello — съкращение на виолончело. Макаръ и неправилно, това съкращение е добило право на гражданственостъ въ Германия, а отъ тамъ и у насъ,